

Nr 33.

Av herr **Osberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående inrättande av spannmålslagerhus.

Vid de två sistlidna riksdagarna väcktes inom riksdagen motioner med förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning angående upprättandet av spannmålslagerhus i riket.

Vid 1914 års senare riksdag avslogs denna framställning, vid 1915 års riksdag tillstyrkte första kammaren skrivelseförslaget, under det andra kammaren avslog motionen efter en långvarig debatt. Röstövertikten för avslag var dock ytterst knapp.

Oaktat frågan således varit uppe vid två riksdagar utan framgång, anser jag den vara av så stor vikt, att jag icke kan underlåta att framföra den även vid detta års riksdag. Önskvärdheten av att så mycket som möjligt göra vårt lands inbyggare oberoende av utlandet och säkerställa deras uppehälle står klart för envar, särskilt nu under kristiden, men även under mera normala tider ligger det en ovanligt stor fördel i om ett land kan reda sig självt.

Staten behöver ju för egen del icke oväsentliga mängder spannmål varje år, och enligt mitt förmenande borde staten hålla spannmål på lager, så att statens behov ständigt vore täckt minst för två år framåt. En sådan anordning tager ganska stora utrymmen i anspråk. Men icke nog med att utrymmen måste finnas för sädens bevarande, utan dessa lagerhus måste inredas på ett modernt och ändamålsenligt sätt, så att säden kan skötas på ett tillfredsställande sätt.

Enligt mitt förmenande skulle inrättandet av spannmålslagerhus dessutom medföra den fördelen, att den sädesproducerande lantbefolkningen och staten komme i mera direkt förbindelse med varandra, så att nu befintliga mellanhänder bleve onödiga.

Jag vill dessutom påpeka, att medvetandet om att staten, ifall någon del av landets inbyggare komme i verkligt behov av brödsäd, kunde bisträcka genom utdelning och överflyttning från dessa lager, kommer att medföra en känsla av trygghet hos landets invånare. Man visste att det vid behov funnes något att tillgå.

Då frågan föregående års riksdag synnerligen grundligt debatterades, vill jag icke ingå i någon ytterligare detaljerad motivering, utan hänvisar till motiveringen i motionen nr 49 vid 1914 års senare riksdag.

Hänvisande till vad jag här anfört och med ytterligare understrykande av frågans betydelse för hela vårt folk, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en allsidig och skyndsamt utredning av frågan om spannmålslagerhus samt framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 24 januari 1916.

Oscar Osberg.

I motionens syfte instämma:

Carl L. Olausson.

Albert Mossberg.

Herman Andersson.

Cornelius Olsson.

Emil Molin,

Dombäcksmark.

Olof Nilsson,

Tånga.

Josef N. Ericsson.

Alfred Persson.

Gust. Rydén.